

[Clausager.]

Form, der er foreslaaet, selv om vi nu ikke i Enkeltheder synes om den — til Lettelse af andre, mere tyngende Skatter, saa kunde jeg paa Partiets Vegne tilsige ham vor Støtte, men hvis Finansministeren vilde tage nye store Skatter og strø dem ud i Form af Tilskud og Understøttelser, som ikke fører os videre, og ikke imødekommer Kravet om Ret og Skel til alle Sider, fik han ikke vor Tilslutning. Er det spag Tale, Hr. Finansminister? Saa ved jeg for Resten ikke, hvordan det skulde være.

Den højtærede Finansminister talte om, at jeg talte paa to Maader, men det ærede Medlem Hr. Rasmussen (Gylling) var dog værre, for han paastod virkelig først, at jeg gav en varm anbefaling af at tage Skatterne paa de store Indkomster som foreslaaet, og lidt efter i samme Tale sagde han, at jeg ynkedes over de rige og søgte at trøste dem med, at vi kunde tage nogle indirekte Skatter i Stedet. Se, begge Dele kan jo nu ikke godt være rigtigt paa een Gang, men begge Dele kunde jo for Resten godt være galt paa een Gang, det er der ikke det mindste i Vejen for. Nu anser jeg det ærede Medlem for at være en meget forstandig og fornuftig Mand, og enhver kan jo et Øjeblik komme ud for en lille Mangel paa Aandsnærværelse, saa jeg skal saamænd ikke gaa meget i Rette med det ærede Medlem for det, men en logisk Udtalelse var det i Sandhed ikke.

Værre var det derimod, at det ærede Medlem sagde: Det skal saamænd nok ende med, at vi faar større indirekte Skatter, hvis Venstre skal raade! Det gad jeg nu egentlig talt vide. Det har vi ikke i de senere Aar været inde paa, det har tværtimod været omvendt. Med Hensyn til de indirekte Skatter ser jeg saadan paa det, at Finanstoldskatter kan jeg godt gaa med til at tage, men fortrinsvis paa Overflødhedsgenstande, derimod paa Nødvendighedsartikler vil vi helst have dem sat ned.

Nu skal jeg indrømme, det somme Tider kan være vanskeligt at trække Skellet, men der er dog alligevel Forskel i nogen Grad paa de Dele. I Fjor og i Forfjor havde vi, det vil det ærede Medlem Hr. Rasmussen (Gylling) vide, stillet Forslag om at stryge Toldloven af Oktober 1932, der er en af de Toldlove, der lægger de største Skatter paa Nødvendighedsartikler, og vi havde samtidig stillet Forslag om, at en Del af Benzinfemøren skulde gaa til Kommunerne til Dækning af Vejarbejder. Til Gengæld vilde vi give Staten Kompensation ved en Forhøjelse af Bajersk Øl-Skatten og Spiritusomsæt-

ningsafgiften. Det er ogsaa her gaaet i den rigtige Retning, men hvor stod det ærede Medlem Hr. Rasmussen (Gylling), dengang vi forelagde det? Han gik imod det, og vi kom ingen Vegne med det.

Derfor kan det ikke nytte noget, at man kommer og kritiserer os andre, naar deres Gerninger dømmes dem; det er umuligt. Det var det samme, da det ærede Medlem Hr. Aage Fogh forleden Dag kritiserede Margarineskatten, skønt han selv har stridt for Sukkerskatten, Sukkerprisforhøjelsen. Jeg tror, de Herrer skulde tage en lille Smule forsigtigt paa saadanne Spørgsmaal. Der er et godt, gammelt Ord, der siger: Vil du snyde Næsen paa en anden, maa du selv have rene Fingre!

Senere fremsatte det ærede Medlem Hr. Rasmussen (Gylling) en Udtalelse, som lød meget daarligt i mine Øren. Det ærede Medlem sagde følgende: Venstre gik direkte mod Rentesænkningen, da vi sidst stemte om den — den højtærede Finansminister var for Resten inde paa det samme. Det ærede Medlem tænker vel paa Tvangsnedsettelsen af Renten i Banker og Sparekasser, den Lov, som vi gik med til, og som vi fik, fordi vi skulde forberede og gennemføre Konverteringen. Vi var klar over, at hvis ikke denne Konvertering kunde gennemføres, saa kunde heller ikke Renteloven oprettholdes, og da Konverteringen var bristet, maatte vi lade Loven udløbe. Thi hvad skete ved at have den? Der skete det, at naar der andetsteds betaltes en højere Rente, saa blev Pengene suget ud af Banker og Sparekasser. Jeg erindrer blot om, at da Københavns Kommune stiftede sit bekendte Laan til 7,65 pCt., blev Pengene suget ud af Banker og Sparekasser, endogsaa af jyske Sparekasser.

Se, naar det er saaledes, at Staten laaner, og Kommunen laaner, og offentlige Arbejder sættes i Gang — det koster jo mange Penge —, og den stærkt beskyttede Industri udvider, anskaffer Maskiner og bygger Fabrikker, saa lægges der Beslag paa Pengene, saa bliver Konvertering vanskelig, for ikke at sige umulig. Det er det farlige ved det. Konverteringen var umulig, fordi denne Regering har ført en Finanspolitik og en Pengepolitik, der gør det omtrent umuligt — desværre, for det var højst betimeligt at have faaet Renten nedsat.

Jeg vil bede det ærede Medlem om at lægge Mærke til det. Jeg vil bede det ærede Medlem om at lytte til Tidens Stemme — almindeligvis sidder Tidens Stemme lige bag ved ham. Hvad siger Tidens Stemme?